

NAS GLAS

Glasilo Zveze državnih
nameščencev za Slovenijo

v Ljubljani.

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrtna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov
ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le pod-
pisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se po-
šilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 51. Tja
je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad. — Pošt. ček. rač. št. 146.

Glavni Savez in drugo.

Glavni Savez je 14. t. m. razposlal vsem
pri njem včlanjenim Zvezam in Centralnim
strokovnim organizacijam sledečo okrožnico:

Trije meseci so pretekli, odkar se je vr-
šila naša redna letna skupščina, ki je odo-
brila nova pravila Glavnega Saveza in s tem
položila temelj reorganizaciji tako Glavne-
mu Savezu kot posameznim Zvezam, oziroma
Centralnim strokovnim organizacijam. Na
tem temelju se je imelo napeljevati inten-
zivno delo v zmislu zaključkov skupščine, ki
bi ustvarilo potrebne predpogoje za uspešno
akcijo glede zaščite stanovskih interesov dr-
žavnega nameščenstva. Znano je, v kakšnem
pravcu je predsedništvo oziroma ožja uprava
Glavnega Saveza notificirala to delo vsem
Zvezam in Centralnim strokovnim organiza-
cijam. Ta pravec je dovolj jasno izražen v
okrožnicah Glavnega Saveza z dne 26. de-
cembra 1926 (št. 180) in z dne 5. februarja
t. l. V teh dveh okrožnicah je uprava Glav-
nega Saveza izrecno insistirala na potrebi
reorganizacije in je v svrhu uspešnega vo-
denja svojih poslov predhodno zahtevala, da
se ji pošljejo podatki o sedanjem stanju po-
sameznih včlanjenih organizacij, ki bi za prvi
začetek edino mogli služiti kot zadostna te-
meljna osnova za nadaljnje delo. S podčrtan-
jem pričetka novega delovnega programa
uprava rada prizna, da je bila prožeta z op-
timizmom, ki se je pokazal šele sedaj po treh
mesecih dela kot ne povsem upravičen. Od
enajst včlanjenih Zvez in centralnih strokov-
nih organizacij je prejela uprava doslej za-
btevane podatke samo od Udruženja mono-
polskih činovnika, Saveza uslužbencev finanč-
ne kontrole, Udruženja davčnih uradnikov
in v dobrem delu od Zveze državnih name-
ščencev za Slovenijo v Ljubljani. Utešljiva
je sicer okolnost, da ostale Zveze in organi-
zacije po obvestilih, ki jih je prejel Glavni
Savez, čakajo še na svoje konstitutivne obče-
ne zbere, da bi šele potem mogli pričeti z
intenzivnejšim delom na reorganizaciji v
zmislu sklepov zagrebške skupščine in na-
vodil Glavnega Saveza. Toda uprava je ven-
dar-le mnenja, da bi tudi te organizacije
mogle poslati vsaj sumarne podatke o njho-
vem stanju, ker bi se bolje na takšen način
kakor sploh brez vsakršnih podatkov moglo
priti do gotove orientacije za našo nadalj-
njo aktivnost. Mesto tega pa je uprava pre-
jela od več Zvez in organizacij poročila, da
državno nameščenstvo vobče in vsebolj iz-
gublja vero do organizacij in da so izgledi
za delo v organizatornem pravcu vedno manj
povoljni. V zvezi s tem je bilo upravi Glav-
nega Saveza od od več strani (Zveza-Split,
Zveza-Ljubljana, zveza-Zagreb) poslanih ne-
kaj predlogov, ki so zahtevali, naj Glavni
Savez vzporedno z reorganizacijskim delom

insistira tudi na konkretnih in pozitivnih ko-
rakih v svrhu zboljšanja današnjega težkega
položaja državnih nameščencev, s čimer bi
se — to bila bistvena vsebina vseh teh pred-
logov — še največ pripomoglo, da bi držav-
no nameščenstvo pojmi lo značaj in potrebo
organizacije ter polnoštevilno pristopilo h
Glavnemu Savezu. Z ozirom na te predloge
smatra uprava Glavnega Saveza za potreb-
no, da še enkrat predoči svoje stališče glede
pravca in delovnega programa Glavnega Sa-
veza, naglašujoča hkrati, da tega ne stori iz
kakšnih polemičnih nagnenj, nego edino z
željo, da se glede njenega delovnega pro-
grama dosežejo edinstveni nazori med njo
in posameznimi Zvezami ter centralnimi
strokovnimi organizacijami. Uverjena je
namreč, da se morejo samo na ta način
ustvariti gotovi pogoji za uspešno delo.

Predvsem je uprava mnenja, da jo for-
malni sklepi prošle skupščine v Zagrebu ve-
žejo na glavni del njenih naporov, ki so obe-
leženi v osnovanju in poglobitvi uradnih
organizacij. Le ob strani močnih organizacij
bi uprava dobila moralen oslonec, da bi mo-
gla delovati za uradniške interese z večjo
odločnostjo, nego ji je bilo to doslej mogoče.
Znano je, koliko se je na prošli skupščini
govorilo o organizaciji in kako se je nagla-
šalo, da bodo ostali vsi naporji za zboljšanje
našega stanja brezuspešni vse dotlej, dokler
si z močnimi in složnimi organizacijami ne
bomo mogli priboriti spoštovanja do pridob-
ljenih in priznanja novih pravic.

Da, še več! Več, kakor na podlagi teh
formalnih zaključkov, si je uprava Glavnega
Saveza svesta svojega delovnega pravca na
dosedanjih izkušnjah, ki jo uče, da mora
predvsem stremeti za ojačenjem organizacij,
na katere bi se mogla v danem trenutku na-
sloniti in katere bi mogle tako njej sami kot
merodavnim mestom imponirati s svojo šte-
vilčno močjo in s svojim duhovnim edin-
stvom. Za upravo Glavnega Saveza je poleg
tega od posebne prednosti tudi to, da vé, v
čigavem imenu in za koga deluje, česar —
to moram priznati — danes še ne zna, ker
še nima podatkov o številčni jakosti včla-
njenih organizacij in še celo ne o samem šte-
vilu teh organizacij.

Naravno, je in resnično, da se tudi mi dr-
žavni nameščenci kot vsi drugi državljani
organiziramo zato, da smo organizirani in
da bi z združenimi močmi dosegli gotove
cilje, ki bi jih nam ne bilo mogoče doseči s
trudom posameznikov in individualno. Če je
že stvar takšna, potem resnično ne moremo
razumeti naših tovarišev, ki zahtevajo od
organizacij vse, ne nudijo jim pa ničesar.
Ob takšnih pogojih pa seveda organizacije
ne morejo živeti niti v moralnem niti v ma-
terijalnem oziru, da, ne moremo jih celo niti
ustanoviti, ker tvorijo bistvo organizacije ne

njen oficijelni naziv, niti njena uprava, nego
njeni člani.

Radi tega naglašava uprava Glavnega Sa-
veza kot svoje prvo geslo: Udeleževati se
najprej in predvsem na ustanavljanju in po-
glabljanju organizacij. Zato prosi vse včla-
njene Zveze in strokovne organizacije naj-
iskrenejše podpore s pozivom, da uporabijo
vse svoje razpoložljive moči in pojasnijo dr-
žavnim nameščencem, vsaka v svojem pod-
ročju, da se za člane ne da in ne more delo-
vati brez članov.

Takšno organizacijo bi si uprava Glav-
nega Saveza želela tembolj sedaj, kakor
kdaj prej, dasi ji je bila potrebna že tudi v
preteklosti. Ako bi bili na takšni podlagi or-
ganizirani že popreje, je naravno, da bi se
mogli z uspehom obraniti marsikaterega na-
pada na naše pravice in da bi si ustvarili
mного novih dobrin. Toda takšna organiza-
cija nam je še mnogo potrebnejša tudi še v
bližnji bodočnosti ter želimo — dal Bog —
da bi se vsi naši naporji in vsa naša prizade-
vanja ne strnila samo na to, da očuvamo
ono, kar imamo sedaj.

Brez dvoma bije vsem državnim name-
ščencem na ušesa ta splošni glas, ki se čuje
tako v parlamentu kot v vsej javnosti. Go-
tovo je, da ta glas ne bo ostal glas upijajočega
v puščavi in da bo našel plodna tla za izpre-
membo sedanjega našega stanja. Namerava
se revizija uradniškega zakona. Vlada je
zahtevala pooblastilo od Narodne skupščine
potom finančnega zakona, da to revizijo iz-
vrši sama z uredbo, ki bi imela zakonsko
moč. Z ozirom na splošne razmere v državi,
posebno na finančne prilike, nimamo prav
nobenega razloga upati na to, da bi se ta
revizija izvedla bolj na korist kot na škodo
državnih nameščencev. Zato moramo proti
takšnim tendencam odločno nastopiti, ven-
dar ne tako, da bi naš protest pomenil samo
verbalno in pismeno predstavko nekaj ljudi,
ki imajo nezavidljivo čast, da stoje na čelu
uprave Glavnega Saveza, ali kakor bi se re-
klo: vodstvo brez vojske, nego da bo odme-
val kot silni in enodušni krik „ako že ne vse-
ga, pa vsaj ogromne večine državnega na-
meščenstva, ki brani svoje najsvetejše pra-
vice za življenje. Revizija uradniškega zaka-
na bo imela brezdvomno za posledico (ome-
jimo se samo na eno najbolj gotovo činje-
nico — redukcijo izvestnega števila uradni-
štva. — Ta posledica je neizbežna, ker imamo
v naši državi gotovo še uradništvo, brez
katerega bi se vršila državna služba, pa tudi
naše stanovsko delo ravnotako, ako ne celo
bolje. Proti emiliranju takšnih nameščen-
cev seveda ne bomo ničesar podvzeli, pa tudi
nimamo nobenega razloga, kaj podvzeti, to-
da naša dolžnost je, da insistiramo pri elimi-
niranju nekaterih uradnikov iz državne služ-
be na tem in da se borimo za to, da reduk-

cija ne bo zadela tistih, ki sploh ne zaslužijo ali ki najmanj zaslužijo, da se nazivljejo državne nameščenice, žal da je tudi mnogo takih, a ne tisti, ki imajo edino to smolo, da ne uživajo zaščite gotovih političnih strank. V tem svojem delu pa bi mogli uspeti edino-le z dobro organiziranimi, po številu jakimi in složnimi strokovnimi organizacijami, ki bi bile pozvane, da vzamejo v zaščito vsakega svojega strokovnega tovariša, ki je na mestu, nasprotno pa, da same pokažejo s prstom na tistega, ki kot brezbriznež ne zasluži, da ostane v državni službi. Pred takšnimi intervencijami bi si ne mogli mašiti ušes tudi ne naši merodajni činitelji, četudi so sicer bolj sprejemljivi za glasove svojih strankarskih vetičin, kakor za glas svoje vesti.

Uprava Glavnega Saveza torej ponovno podčrtava neizbežno potrebo organiziranja vsega državnega nameščenstva, kar velja kot prvi in osnovni pogoj za uspešno udeleževanje Glavnega Saveza ter za doseg povoljnih uspehov.

Uprava Glavnega Saveza prosi vse Zveze in strokovne organizacije, da o tem obveste na najpripravlnejši način vse državne nameščenice v svojem področju.

Samo ob sebi je razumljivo, da takšno stališče uprave Glavnega Saveza ne izključuje od njenega delovnega programa ter ga dejansko doslej tudi ni izključevalo, kar dokazuje njeno prizadevanje v izdanih treh mesecih za učinkovito izboljšanje stanja državnih nameščenic. Uprava je izdelala in predložila resolucijo s prošle skupščine, ne tajimo, da nekoliko kasno, kar pa smo utemeljili v »Činovniškem Glasniku« št. 121, ki objavlja to resolucijo in dotično spremno pismo. To resolucijo je na povoljen način sprejel predsednik ministrskega sveta ter smemo verovati, da je vsaj deloma pripomogla do tega, da zahteva vlada poplavlilo za skorajšno izvršitev revizije uradniškega zakona. Vprašanje je seveda, razume se, kakšne tendence bodo prevladoval pri izvršitvi te revizije: ali izključno tendenca za zmanjšanje državnih izdatkov, ali tendenca za čim bolj pravično ureditev medsebojnih odnosov državnega nameščenstva in države. Uprava bo storila vse, kar ji bo mogoče, da si pribori pri razpravi o izpremembah in dopolnitvah tega zakona čim večji vpliv ter bo predvsem zahtevala, da bo zastopana v dotični komisiji po svojem posebnem delegatu.

Istočasno smo vladi predložili v rešitev še eno vprašanje in to v zmislu resolucije: prevedbo kronskih pokojnin na dinarske in s tem v zvezi tudi ureditev vprašanja delavskih pokojnin (provizij) in miloščin. Nadejamo se, da bo to vprašanje takoj po odobrenju državnega proračuna definitivno odpravljeno iz dnevnega reda.

Započeli smo pri ministru za socialno politiko tudi akcijo, da stopi v odbor za gradnjo uradniških stanovanj tudi en član Glavnega Saveza. Nadalje se pripravlja vse, kar je potrebno, da se podaljša neodpovedljivost stanovanj tudi preko 1. novembra 1927; uprava bo za to izrabila najugodnejši moment, kadar bo na vidiku. Uprava je vložila pri predsedniku ministrskega sveta protest radi mnogobrojnih upokojevanj iz strankarskih in drugih neslužbenih razlogov.

Uprava je tudi že mnogokrat intervenirala pri raznih oblasteh v zasebnih zadevah, kadar je šlo za interes posameznikov; o uspehu je uprava prosilca vedno in redno obveščala. I. t. d.

V tem pravcu bo delovala uprava Glavnega Saveza tudi v prihodnje; poleg tega se bo posvečala organizatoričnim vprašanjem, ki so ji glavna in prvenstvena skrb.

Glavni Savez sklicuje konferenco upravnega odbora v zmislu čl. 21 statuta na dan 8., 9. in 10. aprila v Beogradu. Vse Zveze in centralne strokovne organizacije morajo poslati v zmislu čl. 19 statuta k tej konferenci svoje predstavnike, od katerih mora biti eden predsednik ali njegov namestnik. Njihova imena je javiti glavnemu sekretariatu.

Na tej konferenci se bodo tretjala organizatorična vprašanja; med drugim se bo tudi odločalo o sprejemu zagrebskega Saveza javnih nameščenic v Glavni Savez. Predstavnik zagrebskega Saveza je tudi povabljen h konferenci. Obravnavalo se bo vprašanje glede revizije uradniškega zakona in razvrstitvene uredbe, kar vse je za sedaj še najbolj aktualno. Vsled tega morajo predstavniki pribaviti precizno formulirane predloge poedinih strokovnih organizacij, ki so člani Zvez.

O poteku te konference bomo poročali.

—k.

Služba o praznikih.

Menda je ni na svetu države, v kateri bi se zakonski predpisi tako ignorirali kakor pri nas. Če pa se ne ignorirajo popolnoma, se pa vsaj po posameznih pokrajinah in od posameznih državnih oblastev tako različno izvajajo, da dobi človek vtis, da niti najbolj jasno besedilo zakona ne velja v enakem smislu za vse državljane.

Imamo sicer posebno ministrstvo za izenačenje zakonov, toda bo menda prej likvidiralo, nego bo doseglo svoj namen. Ako nihče ne gleda na to, kako se izvršujejo že pod geslom izenačenja objavljeni zakoni, ne pomagajo nobene blago in visokodoneče fraze nič. Saj imamo že nove enotne zakone, veljavne za celo državo, toda v kolikor taki zakoni že sami ne vsebujejo izjemnih določb za posamezne pokrajine ali stanove, se pa od raznih pristojnih in nepristojnih organov državne oblasti interpretirajo in izvajajo po mili volji, ali pa kratkoma prezirajo. Na tak način seveda ne bomo nikoli dočakali ujedinitve, izenačenja in enakopravnosti v pravem pomenu besede.

Že v finančnem zakonu za leto 1922/23 in v vseh poznejših fin. zakonih čitamo določbe o verskih praznikih, ob katerih imajo državni uslužbenci počitnice po zakonu. Za proračunsko leto 1926/27 velja tozadevno čl. 263 fin. zak., ki določa za katoliške uslužbence sledeče verske praznike: o Božiču 2 dni, o Veliki noči 2 dni, o Binkošti 2 dni, Vse svete in sv. Telo. Ako vpoštevamo, da odpadeta o Veliki noči in Binkošti po en dan vedno na nedeljo, nam ostane torej za praznovanje v celem letu 6 verskih praznikov.

Vsi pa vemo, da katoliška pa tudi pravoslavna in druge v naši državi priznane cerkve, zapovedujejo in tudi praznujejo mnogo več praznikov, ki so se med narodom že tako vkoreninili, da jih n. pr. pri katoliških niti sam papež ni mogel odpraviti. Saj je vsem znano, da je katoliška cerkev že več let pred svetovno vojno preklicala nekatere svoje dotedanje zapovedane praznike, da pa jih i cerkev i narod še danes obhajata kot zapovedane.

Toda ne glede na te polpraznike, od katerih nam je člen 263 fin. zak. za 1926/27 itak še pustil tri za praznovanje, smo državni uslužbenci napram drugim stanovom s citiranim zakonom zapostavljeni in prikrajšani na prazniškem počitku, da naših verskih čustev in dolžnosti niti ne omenimo. Vsi druga stanovi in poklici lahko svobodno praznujejo že odpravljene praznike, le mi državni uslužbenci se ne smemo otresti pisarniškega prahu niti ob cerkveno zapovedanih praznikih kot je n. pr. novo leto. Ali ne občuti pri taki

priliki vsak izmed nas, da smo državljani najzadnje vrste?

Pa poreče kdo, da se ne da nič spremeniti, če je tak predpis uzakonjen. Drugi bo zopet trdil, da gornje navedbe niso točne, češ, iz lastnega opazovanja mu je znano, da so bili državni uradi na ta in ta praznik zaprti.

Res je, da se ne da nič spremeniti, dokler obstoji tak zakon in tudi mi smo gotovo toliko uvidevni in »državotvorni«, da bi se raje sprijaznili z novimi predpisi in se uklonili zakonodavčevi zahtevi, kakor pa se čez nje pritoževali, — ako bi bili ti predpisi za vse uslužbence veljavni, oziroma ako bi se povsod vpoštevati. Toda zakon je sicer namenjen vsem, ali izvaja se le nad enim delom državnih uslužbencev, dočim za drugi del v praksi ne obstoja.

Dasiravno so predpisi o verskih praznikih sedaj že 5. leto v veljavi, jih vendar do lanskega leta ni nihče uvaževal, ampak so se prazniki obhajali v državnih uradih po stari praksi naprej. Pred približno enim letom pa je neko ministrstvo smatralo za potrebno, da je pozivom na to določbo fin. zakona izdalo nekaterim (podrejenim) uradom še posebno naredbo, da se je glede verskih praznikov strogo držati čl. 263 fin. zak. Posledica te naredbe je, da se sedaj že nad eno leto v nekaterih uradih tega ministrskega resorta ne praznujejo razen zgoraj naštetih nobeni drugi verski prazniki, dočim se v ogromni večini uradov drugih resortov še nadalje praznujejo vsi cerkveni zapovedani in nezapovedani prazniki.

Resnica je torej tudi, da so ob praznikih državni uradi zaprti, toda samo nekateri.

Pri tem pa se moramo vprašati, kje je tu avtoriteta zakona, kje enakopravnost državnih uslužbencev? Ako predpisuje zakon in ako je izdana še posebna naredba, da se naj ob praznikih tudi dela, bi se temu pač morali vsi pokoravati. Tako mislim jaz, ki si domišljujem, da sem dober državljani. Toda ne mislijo vsi tako. Kar je za naše razmere najbolj značilno, je dejstvo, da se niti tisti uradi, ki so prejeli specialno ministrovo naredbo, ne ravna vsi po njej, ampak jo tudi od teh nekateri kratkoma prezirajo in praznujejo praznike še naprej. Kjer pa stoje na čelu uradov vestni predstojniki, ki so jim naredbe višjih oblastev svete, so seveda takoj uvedli celodnevno službo tudi ob praznikih. Vsled tega je na prazniškem počitku še danes prizadet le razmeroma majhen del državnih nameščenic.

Uspeh takega prazniškega uradovanja je seveda minimalen in večinoma negativen. V prvi vrsti je vzrok temu dejstvo, da pošta ne uraduje celi dan in eventualno nujnih in važnih pošilk ne more niti sprejemati, niti dostavljati, v drugi vrsti pa okolnost, da so vsaj popoldne po veliki večini tudi drugi državni uradi zaprti. Znano je, da so posamezni uradi med seboj v ozkih službenih stikih in ako je en urad zaprt, ima tudi drugi, ki eventualno posluje, več ali manj vezane roke in ne more uradovati neovirano in s tisto gibčnostjo kot ob delavnikih, ko so mu morebitni potrebni pripomočki drugih uradov na razpolago. Zavest uslužbencev pa, da so le nekateri med njimi prizadeti po takih predpisih, ubija v njih veselje in razpoloženje do dela in tako se ni čuditi, ako se ob takih praznikih tudi v teh uradih izvaja — povejmo odkrito — pasivna resistenca.

V izogib nesporazumljenju je treba naglasiti, da v teh izvajanjih nikakor ni mišljena dejurna služba, ki tvori poglavje zase.

Nismo nevoščljivi počitka onim našim tovarišem, ki jih do sedaj še niso dosegli zakonski predpisi. Tudi ni namen teh vrstic, rovariti proti zakonu. Nasprotno, namen je ravno, naj se zakon izvaja, toda za vse ena-

ko. Zakaj, ako bi občutili posledice zakona vsi, ki jim je namenjen, sem uverjen, da ne bi ostal v veljavi niti eno leto, kamoli pet. Dejstvo samo, da se tak predpis kljub zakonodajni še do danes ni mogel splošno uveljaviti, priča najbolj jasno, da ni nobene utemeljene potrebe zanj. Ne odgovarja pa tudi duhu časa, ker napravlja iz državnih uslužbencev državljane druge vrste s tem, da jim zabranjuje praznovanje praznikov, kar je vsem drugim slojem na prostu dano, nekaterim pa celo zapovedano.

Nedoslednosti v uradniškem zakonu.

Vieux piše v »Čin. Glasniku« o nedoslednosti v uradniškem zakonu. Uvodoma priznava, da umeva ogromno delo z načrtom zakona in da pomanjkljivosti niso ničesar drugega kot plod brzega dela in nedovoljne orijentacije v obsežnem gradivu, iz katerega bi bilo potrebno šele izkristalizirati pozitivne in jasno oblikovane propise; tudi je nedostajalo potrebnega časa za preciznejšo izdelavo zakona. Vzlic vsem tem okoliščinam pa vendar vsled nesigurnih potez v zakonu nihče ne more zahtevati, da naj zakon ostane v takšni obliki kakršen je; vsekako ga je treba nadomestiti z novim in ga dovesti v sklad z logiko in z interesi uslužbencev kakor tudi države.

Tak propis vsebuje čl. 245, ki pravi: Ministrski svet se pooblašča, da sme v prvih štirih letih po razglasitvi tega zakona, če ne bi bilo zadosti kandidatov s predpisano popolno kvalifikacijo, dopustiti z uredbo prestop iz nižje kategorije v neposredno višjo kategorijo še v treh primerih:

1. če prebije kandidat poseben teoretičen izpit, ki bi se v vsaki kategoriji propisal za to in s katerim bi kandidat dokazal, da razpolaga z občim znanjem, ki ga mora imeti uradnik (one) kategorije, v katero hoče vstopiti;

2. če je odslužil kandidat v svoji kategoriji najmanj 15 let službe, ki se mu šteje za napredovanje, pa mu pristojni minister na povoljno mnenje strokovnega sveta v interesu službe dovoli prestop v novo stroko proti naknadnemu strokovnemu izpitu iz te stroke;

3. če je kandidat odslužil začasno... v stroki višje kategorije najmanj sedem let, ki se mu štejejo za napredovanje, mu zopet pristojni minister na povoljno mnenje strokovnega sveta v interesu službe dovoli prestop v novo stroko proti naknadnemu strokovnemu izpitu itd.

Kakšna nova stroka je mišljena v točki 2. in 3.? Očividno je, da ni govora o prestopu iz stroke v stroko (novo) in da ne zavisi napredovanje od menjavanja stroke. Logično je, da je ta dobrota naklonjena le onemu, ki ne menja stroke in ki se v svoji stroki izpopolnjuje! Nedvomno je hotel zakonodavec reči »v novo zvanje«, na »nov položaj v višji kategoriji« itd. itd. Ne moremo si misliti, da bi smatral zakonodajalec službo dveh uradnikov v istem uradu z enim in istim poslom, ki pa sta razvrščena v različne kategorije, za dve različni stroki. A pride še huje! Nadaljnji propis se namreč glasi:

»Prestopaje tako iz nižje kategorije v neposredno višjo, sme priti uradnik največ v ono skupino višje kategorije, ki ustreza skupini, v kateri je bil, ali v ono skupino, v kateri je začasno služboval, po svoji volji pa tudi v najbližjo nižjo skupino.«

Kot tak je propis umljiv in tudi na svojem mestu. Uradnik, ki odsluži odrejeni rok, napravi strokovni izpit in si poleg strokovnega znanja pridobi še splošno znanje, ki ga rabi za višjo kategorijo, sme prestopiti v višjo kategorijo, toda samo v ono skupino, ki ustre-

za skupini nižje kategorije, v kateri je bil. — Toda tako ne more napredovati v tej višji kategoriji, kakor se zamorejo visoko povzpeti oni, ki so kvalificirani po šolski naobrazbi za to kategorijo. Zaradi razumevanja pa ne smemo pozabiti, da je za prevedbo poleg vseh drugih pogojev, ki jih naštevata čl. 2. in 3., naveden tudi pogoj »v interesu državne službe«. Vendar pa zakonodajalec ni ostal dosleden samemu sebi, tudi ne osnovni misli, ki mu je narekovala ta propis; kajti je dodal k sklepu petega odstavka tega določila tole točko: »V I. kategoriji tak uradnik ne sme napredovati dalje od 6. skupine. Za dokaz nedoslednosti primer:

Če je bil uradnik, ki pripada po šolski naobrazbi v glavno skupino II. kategorije, zaposlen (po točki 3. tega člena) več kot sedem let na položaju 4. ali 3. stopnje I. kategorije, to pa vsled tega, ker ni bilo na tem mestu šolsko kvalificirane osebe in je ta uradnik naknadno napravil strokovni izpit, tedaj se mu dovoli prestop v 8. grupo I. kategorije v zmislu 5. odstavka čl. 245 — ali z drugimi besedami: ne more se mu dovoliti, da bi napredoval dalje od 6. skupine. Na eni strani dovoljuje zakonodajalec — v interesu službe — da zamorejo sposobni in izkušeni uradniki napredovati do izvestne mere, na drugi strani pa uničuje z eno nepremišljeno potezo vse ono, kar si je zamislil kot pošteno in po zaslugi. Pri stilizaciji besedila ni tukaj nobene kontinuitete.

Zakonodajalec je pa zašel v nedoslednosti še dalje; kajti koncem že omenjenega člena je dovolil, da velja ta dobrota tudi za prestop zvanikov v III. kategorijo uradnikov. Zakonodajalec smatra prirodnim, da prestopi zvanik v uradniški čin in da je lažje premostiti to razliko, kot pa razliko med prestopom iz glavne skupine II. kategorije v isto skupino, t. j. glavno skupino I. kategorije!

Menimo, da so določila čl. 245. namenjena kot odškodnina za vse sposobne in nadarjene uradnike in da so zakonodajalca vodili v prvi vrsti »interesi državne službe«. In če so bili merodajni taki nagibi, ne bi bilo treba omejevat napredovanja s pristavki, ki direktno omejujejo in prekrivajo to, kar je bil določil s prejšnjimi odstavki. — Č.

OBLEKE

izgotovljene in po meri dobite najceneje pri tvrdki

DAVORIN BIZJAK, Ljubljana
Starí trg 8.

Vestnik.

Častni večer g. Lillegu M. Odbor Zveze je sklenil 5. marca, da priredi bivšemu mnogoletnemu predsedniku O. Z. in sedanjemu častnemu odborniku Zveze drž. nameščencev g. Lillegu 2. aprila 1927 ob 20. uri v salonu pri g. Bankotu Ig. na Kette-Murnovi (Martinovi) cesti časten večer v znak neomejenega spoštovanja in zahvale. Pozivamo vse strokovne organizacije in vse članstvo, da se tega večera udeleže polnoštevilno.

Nabava državnega grba. Društvo »Učiteljski dom« v Mariboru je izdalo sliko našega državnega grba na karton v velikosti 50x45. Grb je izdelan natančno po pravih heraldike ter odgovarja vsem zahtevam. Zato ga je tudi odobrilo Ministrstvo prosvete z odlokom z dne 28. decembra 1926, O. N. Br. 3877, in sicer vsled mišljenja glavnega prosvetnega šefa S. br. 744—1926 in na podlagi mišljenja umetniškega oddeljenja ministrstva prosvete U br. 2422—1926. Grbu je pridejan kratek opis, ki tolmači vse znake na njem. Cena mu je z opisom vred Din 20. Dobiva se v vseh večjih knjarnah. Razpošilja ga pa tudi Učiteljski dom v Mariboru v posebnih, nalašč za to narejenih ovitkih, v katerih je vsaka poškodba izključena. Nabavo priporočamo.

Sprejem penzionistov itd. v državno službo. Gospod minister za notranje zadeve je z aktom

Pov. br. 1236 od 24. VII. 1926 dostavil vsem oblastem sledeči odlok: Molio sam u nekoliko mahova svu Gospodu Ministre, da se ne uzimaju ponovo u službu bivši uslužbenici ovog resora koji su pensionirani, otpušteni in uopšte reducirani, ali i porred toga ima slučajeva da se takvi službenici primaju z druge resore bez predhodnog mišljenja odavde i bez pribavljanja razloga zbog kojih su takvi činovnici uklonjeni. To, razume se, šteti ugledu države i državne službe i daje maha verovanju rdjavim i neupotrebljivim službenicima da će uvek naći odgovarajuće mesto u drugom resoru ako ga veći izgube u onom u kome danas služe. Da bi se otklonila u buduće takvi neugodni slučajevi, molim Vas za naredjenje da se službenici koji su uopšte uklonjeni iz ovog resora ne prime ni u kom svojstvu u Vaš resor na službu, dok se predhodno ne izište ocena i izveštaj o njihovom službovanju u ovom resoru. Dostavlja se prednje s molbom, da se vodi računa o traženju Gospodina Ministra Unutrašnjih Dela, teda se prilikom molbi za postavljenje proveriti dali je molio bio već u službi i zašto je istu napustio.

Stanovska zavednost — o j kje si doma? G. F. K.—s iz Maribora piše: Že v št. 4. v Vestniku je poročal »Naš Glas« o shodu z dne 17. januarja 1927. V polurnem govoru sem priporočal ukinitve »Celjskega upokojenca« ter priporočal »Naš Glas«. Žigosal sem neorganizirance in mlačneže, bivšo OZ in Glavni Savez ter primerjal naš boj in delovanje z vojsko, s štabom, z generali in vojniki in s črnovojniki (penzionisti). Končno sem prosil, naj se po sklepu sestanka zgledajo pri meni novi naročniki. Naprosil sem tudi nekega člana, da pobira pri izhodu prispevke za tiskovni fond. — Buren aplavz je sledil mojim izvajanjem, toda klavern rezultat je sledil navdušenju. Dvorana je bila sicer polna, toda žal samih upokojencev poleg 10 do 15 aktivnih. Čujte: — Po sklepu sestanka so naročili samo 4 upokojenci »Naš Glas«, od aktivnih pa noben. Za tiskovni fond se je nabralo 125 Dinarjev.

Stavbena zadruga drž. nameščencev »Svoj dom« v Mariboru ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 3. aprila ob pol 10. dopoldne na drž. moškem učiteljskem (I. nadstropje, desno). Dnevni red običajen.

Dne 4. aprila 1927 ob pol 19. uri se vrši v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru občni zbor društva državnih uslužbencev in upokojencev v Mariboru ter »Samopomoči« tega društva. Dnevni red: 1. Poročilo odbora. 2. Poročilo preglednikov. 3. Izprememba pravil. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti.

Položnice pošljemo z današnjo številko vsem gg. naročnikom in jih prosimo, da z njimi čimprej obnové naročnino za drugo četrtletje in poravnajo zaostanke. Kdor ima naročnino že plačano, naj porabi položnico za novega naročnika ali prispevke za tiskovni sklad. Na nabiralne pole je večina pozabila. — Uprava.

VABILO.

Hranilni in posojilni konzorcij javnih nameščencev in upokojencev, reg. zadruga z omejenim jamstvom v Ljubljani naznaja vsem svojim članom, da se bo vršil v soboto 9. aprila 1926, ob 7. uri zvečer v prostorih »Ljubljanskega dvora«, v sobi št. 4 in 5 priliče. Vhod Pražakova ulica v Ljubljani

52. redni občni zbor

z nastopnim dnevnim redom:

1. Poročilo o poslovanju in računskem sklepu za upravno leto 1926.
2. Poročilo nadzorovalnega sveta.
3. Poročilo o izvršeni obiligatorični reviziji v smislu zakona z dne 10. junija 1903 d. z. št. 133.
4. Predlog proračuna.
5. Določitve, odobrenja in sklepanje v zmislu točk 4., 5., 7. in 8. člena V—31 zadr. pravil.
6. Dopolnilne volitve.
7. Slučajni predlogi združnikov.

Pripomba. V slučaju nesklepčnosti se bo vršil pol ure pozneje istotam za rešitev istega dnevnega reda nov občni zbor, ki bo sklepčen brez ozira na število prisotnih združnikov. — Letni račun leži v konsorcijski pisarni, Gregorčičeva (Hilšerjeva) ulica 7, pritličje, na vpogled ob torkih in petkih od 3. do 4. popoldne.

Za odbor:

Ivan Rostan l. r.

Ivan Podgornik l. r.

Društvo zemljiškokužničnih uradnikov opozarja svoje članstvo na občni zbor dne 3. aprila t. l., objavljen v št. 7. »Našega Glasu«. Vsi!

Za tiskovni sklad »Našega Glasu« so nabrali: gg.: 1. Davorin Blažon v Konjicah 45 Din; 2. Joža Šterbenc v Črnomlju 130 Din (darovali dva po 20 Din in 9 po 5 Din); 3. Josip Simerl v Šoštanj 390 Din (darovali: dva po 100 Din, eden 20 Din, 16 po 10 Din ter dva po 5 Din); 4. dr. Fran Hrašovec, Šmarje pri Jelšah, 5 Din; 5. Ivan Banič v Brežicah 184 Din 15 p (darovali: eden 50 Din, štirje po 10 Din, deset po 5 Din; šest po 4 Din, eden 2.15 Din ter devet po 2 Din); 6. Ferdo Karis v Mariboru 265 Din (darovali: dr. Jurečko, A. Inkret, F. Karis, Iv. Volčič po 10 Din, Društvo jugoslov. državnih uslužbencev in upokojencev v Mariboru 100 Din ter na informativnem sestanku državnih uslužbencev in upokojencev nabranih 125 Din); 7. Ivan Rudolf v Ptuj 30 Din (darovali: eden po 10 Din, štirje po 5 Din); 8. Oroslov Verhovnik v Prevalju 65 Din (darovali: eden 20 Din, trije po 10 Din, dva po 5 Din, dva po 2 Din, eden 1 Din); 9. Igo Rus v Ljubljani 75 Din (darovali: eden 20 Din, štirje po 10 Din ter trije po 5 Din); 10. Ivo Petročnik v Ljubljani 10 Din; 11. Ivan Sušelj v Slovenjgradu 81 Din (darovali: dva po 40 Din, eden 6 Din, devet po 5 Din in pet po 2 Din); 12. Ant. Adamič v Ljubljani 10 Din (dva po 5 Din);

13. France Osolnik v Črnomlju 40 Din (darovali: dva po 10 Din, štirje po 5 Din); 14. Franc Robar, Prevalje, 49 Din (darovali: eden 10 Din, 7 po 5 Din, dva po 2 Din); 15. dr. Josip Tomšič v Krškem 80 Din (dar. 3 po 10 Din); 16. Anton Cvahete, davčni upravitelj, Celje 90 Din (devet po 10 Din); 17. Fran Rendla, viš. davč. upravitelj, Krško, 92 Din (darovali: eden 20 Din, trije po 10 Din, dva po 6 Din in šest po 5 Din); dalje so darovali gg.: Ivan Roštan v Ljubljani 500 Din; dr. Fran Ogrin v Kamniku 110 Din; Nabavljalna zadruga v Kostanjevici 100 Din; Josip Jaklič v Studencih 25 Din; Fran Rojce v Ljubljani 20 Din; Koletič, Marko, Tajnik, Bobek, po 10 Din = 40 Din, gg. Schmit, Nemeč, Arko, Drevenšek, Močnik in Pleško-vič po 5 D, 30 D. Nove naročnike so poleg že izkazanih pridobili gg.: dr. Tomšič v Krškem 1 Iv. Erat, Slatina-Radenci, 1 ter Ivan Rendla v Krškem dva. Vsem gg. nabiralcem kakor tudi darovalcem se najiskreneje zahvaljuje uprava.

Naznanila.

Seljaška čitanka. Higijenski zavod saškolom Narodnog Zdravja u Zagrebu, odeljenje za Socialnu Medicinu, nam je poslalo knjižico Seljaška čitanka. Izdajatelj je to važno delo sijajno opremil tudi z dovršenimi slikami. Knjižica je namenjena

preprostemu ljudstvu, a tudi naobraženec jo bo bral z užitkom.

Listnica uredništva.

G. V. Fr., Maribor. Zvezi poslani predlogi niso več aktualni, ker je Zveza že sama predložila svoj elaborat. Slični prispevki se morajo pošiljati redoma potom svojih strokovnih organizacij.

Ogljeni (karbon) papir, indigo papir, barvni trakovi, barva za štampljke, paginirke in blagajne, dobite vedno in najceneje pri

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Šelenburgova ulica 6.

Telefon 980.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmodernejša konstrukcija.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

A. & E. Skaberne
Ljubljana.

Manufakturna in modna
veletrgovina.

Solidno blago. Nizke cene

Najboljši
šivni stroji in
kolesa znamk
Gritzner in Adler
ter švicarski ple-
tilni stroji „Dubied“
za rodbino, obrt
in industrijo

Josipa Petelinca
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v voženju brezplačen. Vseletna garancija
Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Priloga se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Priloga se za nakup vseh modih
potrebščin za dame in gospode
modna trgovina

T. EGER

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2.

Dnevno prispelje novosti!

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priloga svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

V sedanjih težkih časih

vsakdo pazi, da kupi dobro
in poceni. Predno se odlo-
čite za nakup izdelane moške, fantovske ali deške obleke, kakor tudi češkega
in-angleškega blaga za moške obleke, obrnite se zaupno na trdno

JOSIP IVANČIČ, Ljubljana,

Šelenburgova ulica št. 1

Dvorišče levo

Fran Iglič

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. —
Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust
ali na obroke.

F. Szantner, Ljubljana
Šelenburgova ul. 1.

Specijalna izdelovalnica obuval
za bolne in občutljive noge
in trgovina s čevlji po zna-
tno znižanih cenah.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese

špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Nova manufakturna trgovina!

JOSIP ŠLIBAR, Ljubljana

Stari trg št 21

Poleg Zalaznika

nudi vsakovrstno blago po najnižji ceni.

Državni nameščenci na obroke.

Kupujte
pri onih tvrdkah
ki inserirajo v
„Našem Glasu“.

Kupujte domače izdelke:
Pecivni prašek in vanilni sladkor

znamke

„ADRIA“

Cenejše kot pri
razprodajah

se dobi vsakovrstno manufak-
turno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg št. 17.

Dežniki

Josip Vidmar

Ljubljana, Pred Škofijo 19

Najnižje cene! Solidna in točna postrežba

Popravila, preobleke.

Obiščite
novo urejeni
oddelek za
gospode

Trpežno blago
Najnižje cene
Modna trgovina
za dame in
gospode

A. Šinkovec nasl. K. Soss

Ljubljana, Mestni trg 13, 19.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest,
novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Zveza državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.